

Hwad lust att kunna föda en
Matmor så mild:

Allt åflås omkring.

Fast sielf hon är borrt wi alla
då si

Att allt skall gå lika.

Och när wi blifwa sluka hon
föter oss igen

Som Matmor och Wän.

5.
Hur leende och mild och af from-
heten stön

Hon stämtar ibland.

Oss råder smaklig föda och klä-
der och lön

Deß gifwande hand.

Deß barn upväxa så glada och
fromma

I stönhet och blomma.

Wi njute wid deß sida i stort och
i smått

All skähetens lott.

Den Goda Matmoderns

Och
Den Trogna
Tjenstflickans
W i s a.

af
Andreas J. Sylvenius.

Slunges som: Sanor och Göror etc.

Kostar Sex Kunst. i gängbart mynt.

Stockholm 1802.

Tryckt hos Andreas J. Sylvenius.

I.

Min Matmor hon är god och
jag tjänar hånne väl;

Det bär jag också.

Fromt är hånnes sinne, välgbrände
des själ,

Var wiß deruppå.

Så bär jag vara hånne tilgiftven
och trogen

I allt redebogen.

Allt såla Husets bästa den helas-
te dag

Som hon bär och jag.

2.

När jag ser min Matmor i
sysslorna gå

Så idog och nöjd,

Hur skulle jag väl kunna med
trumpenhet stå;

Nej allt går med fröjd.

Allting sker med munterhet, ord-
ning och trefnad

Vår helaste lefnad.

Hvart år är som en vecka, hvar
vecka en dag,

I gladaste lag.

3.

Hvad renlighet och ordning i Hu-
set öfverallt

Kom se våra Wån.

Se huru flinkt wi springa när
Matmor befallt,

Och komma igen.

Se talrickar, faten, se glas, ca-
rafiner

På Skänken allt skiner.

I Källrar, Skafferi står orden-
teligt allt

Som Matmor befallt.

4.

När Matmor är af skuld om från
sysslorna stild

Hvad sorg och hvad spring.

Hvad